

Arrest

nr. 227 312 van 10 oktober 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. FADILI
Terninckstraat 13 bus C.1
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 27 juni 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 24 mei 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. FADILI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. KURUM, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 3 november 2017 diende verzoeker een eerste aanvraag in tot de afgifte van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Nederlandse broer, de heer K.M. Op 26 april 2018 werd deze aanvraag geweigerd door middel van een bijlage 20 waarin ook een bevel om het grondgebied te verlaten werd opgenomen.

1.2. Op 15 mei 2018 diende verzoeker een tweede aanvraag in tot de afgifte van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Nederlandse broer, de heer K.M. Op 12 november 2018 werd ook deze aanvraag geweigerd door middel van een bijlage 20, eveneens met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. Op 27 november 2018 diende verzoeker een derde aanvraag in tot de afgifte van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Nederlandse broer, de heer K.M. Op 24 mei 2019 werd deze aanvraag geweigerd door middel van een bijlage 20, ditmaal zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit betreft de thans bestreden beslissing.

1.4. Op 26 juni 2019 diende verzoeker een vierde aanvraag in tot de afgifte van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Nederlandse broer, de heer K.M. Deze aanvraag is thans hangende. Er werd een bijlage 19ter (aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie) opgesteld op 26 juni 2019 en blijkens het wachtregister is verzoeker in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie, geldig tot 26 december 2019.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In de nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op.

Zij stelt hierin onder meer het volgende:

“Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 26 juni 2019 een nieuwe aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie heeft ingediend, thans ook op grond van artikel 47/1, 2° van de Vreemdelingenwet en eveneens in functie van zijn Nederlandse broer, de heer K.M. (zie bijlage 1).

De vernietiging van de op 24 mei 2019 genomen beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden kan slechts tot gevolg hebben dat de verwerende partij een nieuw standpunt moet innemen over de verblijfsaanvraag van de verzoekende partij. De verwerende partij is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat de verzoekende partij een nieuwe aanvraag heeft ingediend. Bijgevolg kan de eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing verzoeker geen bijkomend nut meer verschaffen.

Verwerende partij is dan ook van oordeel dat het ingediende beroep tot nietigverklaring wegens het ontbreken van het wettelijk vereiste belang onontvankelijk is”.

2.2. In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende opgenomen:

“De voorzitter wijst op de exceptie van onontvankelijkheid wegens een gebrek aan belang die de verwerende partij heeft aangevoerd in haar nota, waarin zij uiteenzet dat de verzoekende partij een nieuwe verblijfsaanvraag heeft ingediend op 26 juni 2019, zodat een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing er enkel toe zou leiden dat zij zich moet uitspreken over een openstaande aanvraag, terwijl dit ook nu al het geval is ten gevolge van de meer recente aanvraag die vergezeld gaat van meer actuele gegevens. De verzoekende partij meent dat zij haar belang behoudt omdat de stukken die bij haar meer recente aanvraag werden gevoegd exact dezelfde zijn als deze die werden gevoegd bij de aanvraag die heeft geleid tot de thans bestreden beslissing en omdat de verwerende partij in haar opeenvolgende beslissingen telkens de motivering van voorgaande beslissingen herneemt voor wat betreft de overgemaakte stukken.”

2.3. Vermits de verzoekende partij zelf stelt dat de stukken die zij bij haar recentste aanvraag heeft gevoegd exact dezelfde zijn als deze die werden gevoegd bij de aanvraag die heeft geleid tot de thans bestreden beslissing, ziet de Raad niet in welk belang de verzoekende partij nog heeft bij de nietigverklaring van de thans bestreden beslissing. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing heeft als gevolg dat de aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie terug openvalt en de verwerende partij hierover een nieuwe beslissing moet treffen. Echter is de verwerende partij, gelet op de in punt 1.4. bedoelde aanvraag die de verzoekende partij uit eigen beweging heeft geïnitieerd, reeds genooddaakt om een nieuwe beslissing te treffen over dezelfde soort aanvraag met dezelfde stukken. Mocht de verwerende partij hierin inderdaad verwijzen naar de motivering van de thans bestreden beslissing omdat het dezelfde neergelegde stukken betreft, dan is deze motivering door verwijzing niet minder aanvechtbaar.

Het beroep is derhalve onontvankelijk. De in punt 2.1. bedoelde exceptie is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA